

ROZSTRZELIĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 pl m pers praet rozstrz(e)lili sie.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w. s.v. rozstrzelić.

Rozmieścić się w pewnej odległości od siebie, rozproszyć się:

Zwrot: »rozno [= osobnymi grupami] się rozstrzelić«: Tatarowie zaś zwykłym tańcem/ á ná xtałt połmiefiacă zákrzywionym łzykiem rozno fie rozłtrzelili StryjKron 390.

Formacje współrdzenne cf STRZELĄĆ.

Cf ROSTRZELONY

MN